

Bilag 16.

FINANSMINISTERIET

Bemærkninger til bilag 15.

Det fremgår af henvendelsen fra *Foreningen for By- og Nærtrafik i Danmark m. fl.*, at den nævnte forening omfatter 31 firmaer og selskaber, der driver koncessioneret omnibuskørsel i bymæssigt bebyggede områder. Som henvendelsen er formuleret, synes det dog forudsat, at den ønskede særordning også skal omfatte koncessioneret omnibuskørsel uden for byområderne. Efter den ønskede særordning skulle der kunne foretages fuld førsteårsafskrivning (indtil 30 pct.) på omnibusser, selv om de er anskaffet efter 1. juli, når der dog inden denne dato er skrevet bindende kontrakt om levering inden årets udgang. Ordningen skulle gælde for firmaer, der driver persontrafik med omnibusser på i forvejen fastlagte koncessionerede ruter.

I henvendelsen henvises der til, at de pågældende virksomheder er interesserede i at kunne variere afskrivningerne fra år til år, således at der afskrives mest i år, hvor indtjeningen har været god. Det skal hertil bemærkes, at det ikke er noget særligt for disse virksomheder, at afskrivningerne fortrinsvis ønskes placeret i de år, hvor de på grund af en høj indtægt giver en særlig stor skattebesparelse. Det gælder også for en række andre virksomheder eller brancher med svingende indkomster.

Det skal endvidere bemærkes, at selv om førsteårsafskrivningerne begrænses som foreslået, sker der i øvrigt ingen ændring i skatteydernes adgang til at placere saldoafskrivningerne efter ønske uden for de enkelte indkomstår. Selv om førsteårsafskrivningen på en rutebil, der er anskaffet efter 1. juli, begrænses til halvdelen af et fuldt års afskrivning (altså til 15 pct.), får virksomhederne derfor gode muligheder for at variere afskrivningerne under hensyn til de enkelte års indtjening. Det anførte står i modsætning til den ordning, der gjaldt, før saldoafskrivningssystemet blev indført i 1957. De dagældende bundne afskrivninger skulle foretages med 20 pct. om året, idet

den fysiske levetid for rutebiler blev ansat til 5 år. I anskaffelsesåret kunne der kun foretages afskrivning for den del af året, hvori skatteyderen havde haft rutebilen. Var rutebilen anskaffet den 1. oktober, kunne der således kun foretages afskrivning med et beløb, der svarede til $\frac{1}{4}$ af et fuldt års afskrivning, eller med 5 pct.

I henvendelsen anføres det endvidere, at det vil være urimeligt at anskaffe en ny omnibus før 1. juli for at opnå fuld førsteårsafskrivning. Det skyldes, at behovet for den nye omnibus i reglen først bliver presserende omkring 1. oktober.

Der synes dog ikke at være grund til at antage, at de foreslåede regler vil være en væsentlig hindring for, at virksomhederne foretager deres nyanskaffelser på de tidspunkter, som de ud fra en samlet økonomisk vurdering finder mest hensigtsmæssige. Det bemærkes herved, at for anskaffelser, der i første omgang omfattes af begrænsningen i førsteårsafskrivningen, bliver der til gengæld større afskrivningsmuligheder i de følgende år.

En ordning, hvorefter der kunne foretages fuld førsteårsafskrivning, når virksomheden inden 1. juli har sluttet bindende kontrakt om levering af en ny rutebil inden årets udgang, ville antagelig nødvendiggøre særlige kontrolforanstaltninger. Det ville antagelig vanskeligt kunne forsvares at begrænse en sådan særordning til de i henvendelsen nævnte tilfælde, idet man må regne med, at en række andre virksomheder eller brancher vil kunne henvise til tilsvarende forhold.

Opmærksomheden henledes på, at det kun er for skatteydere, hvis indkomstår følger kalenderåret, at skæringsdagen 1. juli bliver afgørende for, om der kan foretages fuld førsteårsafskrivning. Det skyldes, at det ifølge lovforslaget kommer an på, om driftsmidlet er anskaffet i første eller sidste halvdel af indkomståret.